



Warszawa, dn. 25.07.2011

DO:

PAN TOMASZ DĄBROWSKI
DYREKTOR DEPARTAMENTU ENERGETYKI
MINISTERSTWO GOSPODARKI

Szanowny Panie Dyrektorze,

Dziękując za uwzględnienie CECEC Polska¹ w konsultacjach rządowego stanowiska odnośnie projektu Komisji Europejskiej dyrektywy w sprawie efektywności energetycznej (COM 2011 370 wersja ostateczna z dnia 23.06.2011r.), pragniemy przedstawić nasz komentarz oraz uwagi do wspomnianego dokumentu.

Popieramy zapisy projektu zmierzające do osiągnięcia celu 20%, w tym roczne limity oszczędności energii oraz promocję sprzętu najbardziej efektywnego energetycznie w zamówieniach publicznych.

Sam projekt dyrektywy jest odpowiedzią na zbyt mały postęp Unii Europejskiej na drodze realizacji celu podniesienia efektywności energetycznej o 20% w roku 2020 (strategia Europa 2020), co zostało stwierdzone w Planie Efektywności Energetycznej przyjętym przez Komisję Europejską w marcu tego roku. Naszym zdaniem zapisy zaproponowane w projekcie dyrektywy nie są wystarczająco ambitne, aby nadrobić opóźnienia w realizacji wyzwań strategii Europa 2020. Europa nie może pozwolić sobie na nie wykonanie postawionego sobie celu ponieważ oszczędne zużycie energii i zasobów naturalnych jest najbardziej efektywnym sposobem na podnoszenie konkurencyjności gospodarki europejskiej na rynku globalnym przy równoczesnym zmniejszaniu zależności od importu energii.

Mając na uwadze polski projekt Strategii Bezpieczeństwo Energetyczne i Środowisko. Perspektywa 2020r. zgadzamy się ze stwierdzeniem, że zaniedbania w dążeniu do poprawy efektywności energetycznej mogą wpłynąć negatywnie na konkurencyjność ciągle rozwijającej się polskiej gospodarki. Zahamowanie trendu systematycznej poprawy efektywności energetycznej może także zniwelować oczekiwane korzystne zjawiska związane z przyrostem mocy wytwórczych oraz przyczynić się do wzrostu emisji CO₂.

1. Brak wyraźnych priorytetów

W ostatnich latach przemysł AGD wniósł ogromny wkład w podnoszenie efektywności energetycznej w całej Europie. Jesteśmy zdeterminowani, aby kontynuować te działania i przyczynić się do osiągnięcia celów strategii Europa 2020. Zarówno Unii, jako całości, jak i przemysłowi AGD potrzebny jest wyraźny sygnał od decydentów, że efektywność energetyczna i oszczędność energii są jej głównym priorytetem. Naszym zdaniem tylko spójna i ambitna polityka oszczędności energii może zapewnić, że zostanie to osiągnięte.

¹ Związek pracodawców CECEC Polska, członek Europejskiego Komitetu CECEC, powołany został do życia w 2003 roku i pełni funkcję jedynej reprezentacji branży producentów sprzętu AGD w Polsce. Naszymi członkami są takie firmy jak *Amica, Beko, Bosch-Siemens, Candy, Ciarko, Electrolux, FagorMastercook, Gorenje, Indesit, Miele, Philips, SEB Group, Samsung* oraz *Whirlpool*.



2. Wiążące cele poprawy efektywności

CECED Polska popiera deklarowany przez Komisję Europejską zamiar wzmocnienia działań na rzecz efektywności energetycznej. Zaproponowany w dyrektywie roczny obowiązek oszczędzania energii na poziomie 1,5% przychodów ze sprzedaży energii końcowej jest naszym zdaniem krokiem w dobrym kierunku. Niestety, w przypadku systemów zobowiązujących do efektywności energetycznej zastosowana została możliwość wyboru klauzuli typu opt-out. Zdaniem branży AGD, umożliwienie stosowania klauzul opt-out przyczynia się do osłabienia roli efektywności energetycznej w polityce klimatycznej Unii.

3. Brak metodologii oceny (możliwości wprowadzenia obowiązkowych celów w 2014 roku)

Komisja Europejska zakłada w projekcie dyrektyw możliwość wprowadzenia wiążących celów efektywności energetycznej dla państw członkowskich po wcześniejszym przeprowadzeniu oceny postępu realizacji poprawy efektywności, którą zaplanowano na czerwiec 2014 r. Niestety w projekcie dyrektywy brakuje przejrzystej metodologii takiej oceny, co znacznie ogranicza możliwość wprowadzenia wiążących celów w przyszłości. Przemysł AGD wzywa do uwzględnienia w tekście projektu dyrektywy metodologii do oceny postępów wypełniania unijnego celu podniesienia efektywności energetycznej.

4. Brak rozwiązań finansowych

Efektywność energetyczna wymaga wsparcia w postaci długoterminowych inwestycji. Unia powinna stworzyć ramy prawne w sprawie zasad finansowania efektywności energetycznej, które mogłyby być wykorzystane na poziomie UE i wspierane na poziomie krajowym.

Komisja powinna co najmniej zobowiązać się do rozwiązania tej kluczowej kwestii w odrębnym akcie prawnym.

W przypadkach, w których państwa członkowskie będą mogły korzystać z alternatywnych rozwiązań, aby zapewnić roczne oszczędności na poziomie 1,5%, zaproponowana zapisy nie określają kwestii finansowania niezbędnych środków poprawy efektywności energetycznej. Rozumiemy, że stosowne oddzielne akty wykonawcze w tej sprawie mogą być już przygotowywane. Niemniej jednak bardzo ważne jest, aby w projekcie dyrektywy padł wyraźny sygnał w sprawie konieczności zapewnienia odpowiedniego finansowania realizacji takich inwestycji.

5. Przedsięwzięcia proefektywnościowe

Popieramy zapis, aby 90% przedsięwzięć oszczędnościowych miało charakter długoterminowy. W naszej opinii powinny być one mocniej powiązane z etykietami energetycznymi. Ponieważ etykiety energetyczne są stale rozszerzane na wiele produktów związanych z energią proponujemy, aby 30% oszczędności długoterminowych zarezerwowane było dla wszystkich produktów oznakowanych etykietą energetyczną.



Popieramy zastosowanie domyślnych wartości oszczędności energii w zależności od klasy energetycznej urządzenia. Tabele w załączniku nr 5 projektu dyrektywy obejmują tylko część urządzeń. Naszym zdaniem w załączniku tym powinny znaleźć się wszystkie produkty opatrzone etykietą energetyczną. Ponadto konieczny jest mechanizm, który pozwoli dodawać nowe kategorie produktów w przyszłości. Należy tu także uwzględniać długości życia każdego konkretnego urządzenia.

6. Zamówienia publiczne

Naszym zdaniem wszystkie budynki użyteczności publicznej powinny być objęte wymogiem modernizacji (3% rocznie). Ignorowanie powierzchni mniejszej niż 250m² wyklucza sektor budownictwa społecznego. Obowiązek takiej modernizacji powinien uwzględniać również sprzęt użytkowany w takich budynkach.

Zgodnie z załącznikiem nr 3 a., w przypadku produktów objętych dyrektywą o etykietowaniu, instytucje publiczne powinny zakupić tylko te urządzenia, które są w najwyższej klasie efektywności energetycznej, przy jednoczesnym uwzględnieniu efektywności kosztowej, możliwości ekonomicznych oraz technicznej przydatności. O ile należy brać pod uwagę również takie elementy, to naszym zdaniem nie powinny one stać się klauzulami opt-out prowadząc do ignorowania głównego wymogu w zakresie klasy energetycznej.

7. Inteligentne sieci energetyczne

Instalacje sieci inteligentnych, inteligentne urządzenia pomiarowe, jak i inteligentne urządzenia (np. AGD) są narzędziami pozwalającymi odbiorcom końcowym na lepszą kontrolę zużycia energii. Propozycja dyrektywy wprowadza jedynie temat inteligentnych liczników, bez ich odpowiedniego zdefiniowania. W naszej opinii inteligentne urządzenia pomiarowe powinny być w stanie komunikować się z inteligentnymi urządzeniami zainstalowanymi w gospodarstwach domowych, pokazywać końcowemu użytkownikowi informacje o zużyciu energii różnych urządzeń oraz obsługiwać zmienne taryfy energetyczne.

Z poważaniem,

Wojciech Konecki
Dyrektor Generalny
CECED Polska